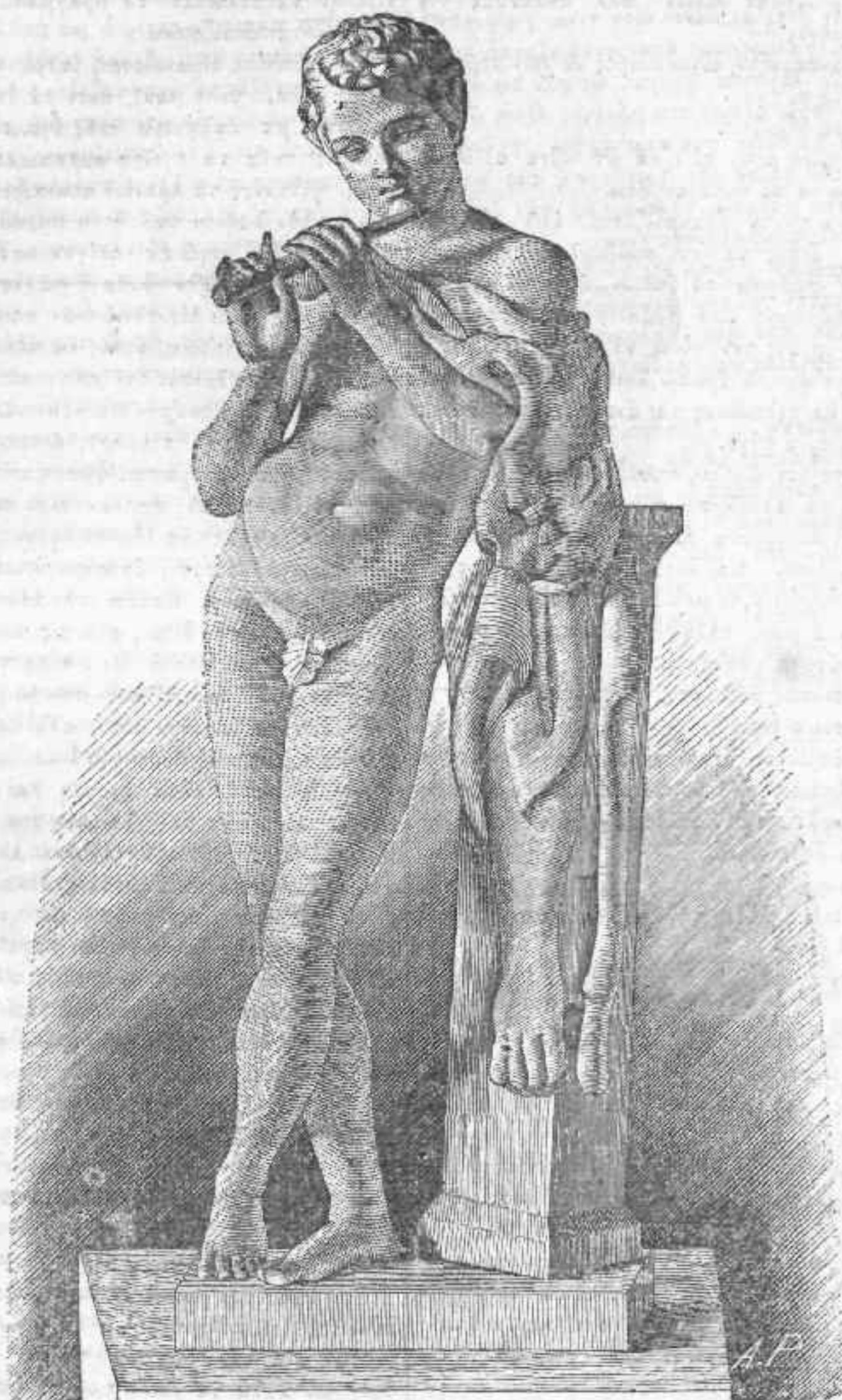

Σάτυρος.

*Εργον Α. Ρομπιέρ βραβευθέν. *Εκ τῶν τοῦ Πολυτεχνείου, ἴδε σελ. 45.

— Ἰατροί ! σὲ παρακαλῶ μὴ ἀστείότητας ! Καί-
ρὸς παντὶ πράγματι. Δὲν ἀνέχομαι νὰ μὲ περιγε-
λῇ. Δὲν εἶναι ἀρεστόν, ἐξηκολούθησε κλαίων, τὸ
βάσκιόν μου ;

Ἐγὼ δὲ καθήσας παρὰ τὴν κλίνην,

— Διηγέθητί με, εἶπον, τί ἔχεις ;

Ὅτε ἤκουσε τὴν ἐρώτησίν μου ἐπὶ τοσοῦτον κῆ-
ρυξεν ἡ ὀργή του ὥστε ἀναπηδήσας ἔκραξε :

— Τί ἔχω ; τί ἔχω ; θέλεις νὰ μὲ τρελάνῃς ;
Δὲν βλέπεις τί ἔχω ; Δὲν βλέπεις ὅτι τὸ κρανίον
μου ἥλλαξε θέσιν ; ὅτι τὸ πηγούνι μου ἐπῆγαν εἰς
τὴν ῥάχιν μου ; ὅτι εἰς τὸν τόπον τοῦ λάρυγγός μου
ἦλθεν ὁ τράχηλος, καὶ εἰς τὸν τόπον τοῦ τραχήλου
ἔλάρυγξ ; καὶ ὅτι τὸ μέτωπόν μου ἐγύρισεν ὀπίσω,
καὶ τ' ὀπίσω ἐμπρός ; Τρομερόν ! τρομερόν !

Εἶπε καὶ ἐκρυψε τὴν κεφαλὴν μὲ τὰς σινδόνας,